

Leve Qwerty!

Ooit was ik een enthousiaste 'Graffiti' aanhanger. En dan bedoel ik niet het klieren op muren, maar de software op Palm-apparaatjes die het gekrabbel met een pennetje op het gevoelige scherm omzet in tekst. Je moest er een speciaal handschrift voor leren, zodat je bij elke letter een bepaalde krabbel kon maken die zoveel mogelijk leek op de letter die je bedoelde. Even wennen, maar uiteindelijk kriebelde ik in een hoog tempo teksten in het kleine scherm. Dat was exact acht jaar geleden, zo lees ik nu terug in mijn agenda.

Dat is ook zo leuk van een Palm: ik draag altijd het equivalent van acht volgeschreven bolle filofaxen met zoekfunctie bij me. Destijds keken de mensen met een Newton neer op de mensen met een Palm. Zij konden immers hun eigen handschrift gebruiken: hun Newton begreep dat. Maar welke van de twee methodes je ook gebruikte, het ging nooit zo accuraat als met een ouderwets Qwerty-toetsenbord. Ik heb wel eens iemand een uitvouwbaar toetsenbordje aan zijn Palm zien koppelen tijdens een vergadering. Hij

zweerde erbij, het was superieur aan een volwaardige laptop om allerlei redenen. Zijn notulen waren in ieder geval verbazend compleet. Maar ja, als ik een toetsenbordje kan uitrollen op een tafel, dan kan ik net zo goed gelijk mijn laptop uit mijn tas trekken. Dat ding zeul ik toch altijd al mee.

Voor degenen die Graffiti niet beheersten was er altijd nog een toetsenbordje dat je kon oproepen op het scherm. Met het pennetje waarmee je behoorde te schrijven kon je dan de toetsjes

op dat scherm aantikken. Ik dacht dat het om mensen ging die alleen financiële offers wilden brengen voor hun gadget en geen zin hadden om een mysterieus geheimaaltje te leren schrijven. Zo iemand vertelde me zelfs dat hij alleen de calculatorfunctie gebruikte. Wat een verrassing om te leren wat er nog allemaal meer mogelijk was!

Toch was de spechtmethode op het minuscule toetsenbordje niet eens zo heel veel langzamer dan Graffiti. Qwerty is zo gek nog niet...

Later werd de mobiele telefoon met T9 populair. T9 is die slimme techniek die 'meedenkt' met wat je schrijft met het numerieke toetsenbordje. Je invoer wordt live vergeleken met een woordenboek, zodat je telefoon goed kan voorspellen welk woord je wilt schrijven. Je hebt geen pennetje nodig, zelfs geen groot Qwerty-toetsenbord: je duim volstaat. Slim, maar nu mis ik weer wat anders. Ik wil het scherm kunnen aanraken, ik wil kunnen navigeren. Even terug naar het begin van de tekst: dat gaat met het pennetje heel makkelijk, maar op mijn gsm krijg ik een lamme duim en laat ik het er maar bij zitten.

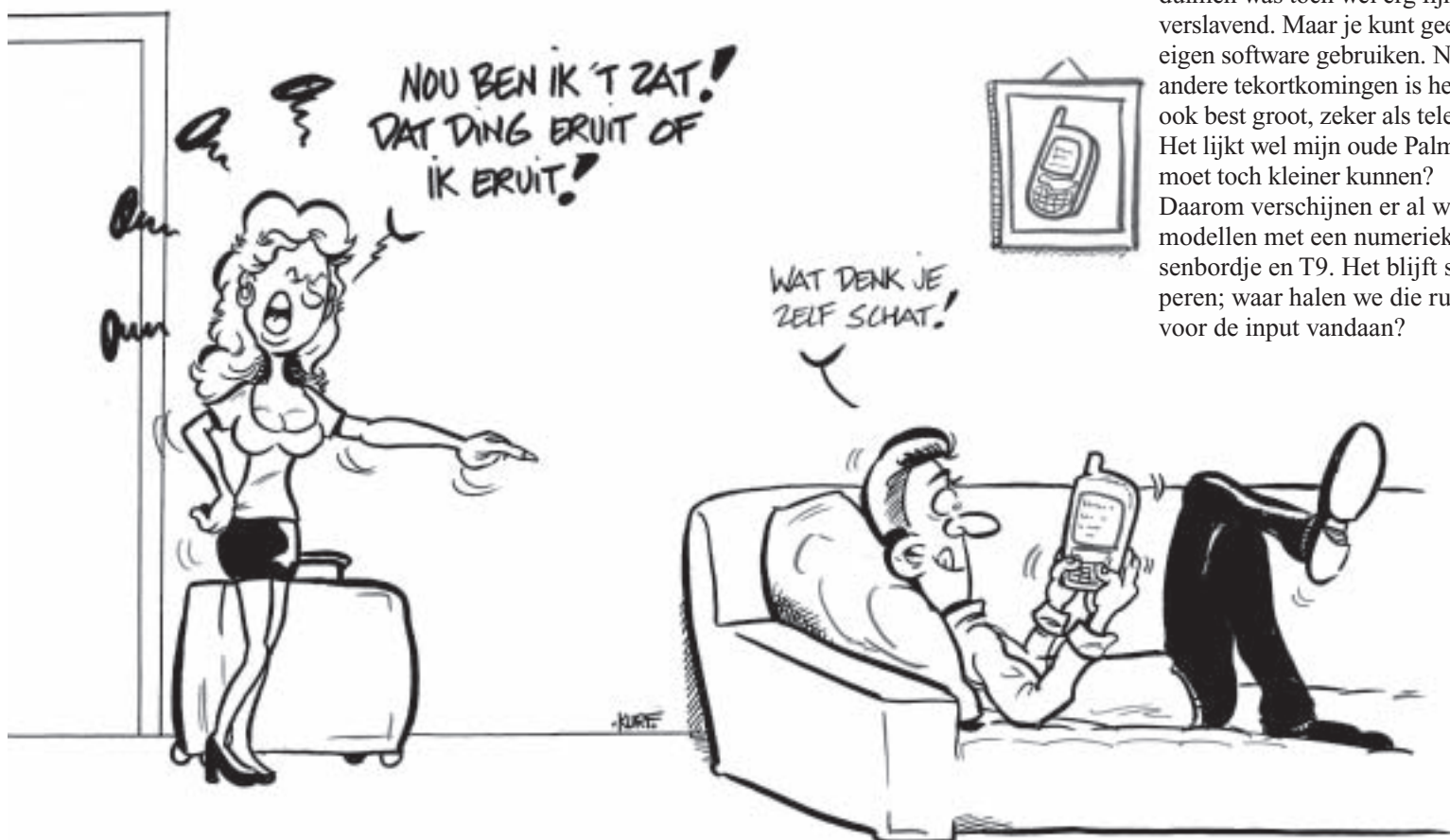
De bekende Blackberry bracht met zijn revolutionaire scrollwiel de oplossing. Het Qwerty-toetsenbord was ook weer helemaal terug: het typen met twee duimen was toch wel erg fijn en verslavend. Maar je kunt geen eigen software gebruiken. Naast andere tekortkomingen is het ding ook best groot, zeker als telefoon. Het lijkt wel mijn oude Palm. Dat moet toch kleiner kunnen? Daarom verschijnen er al weer modellen met een numeriek toetsenbordje en T9. Het blijft schipperen; waar halen we die ruimte voor de input vandaan?

De meeste Pocketpcs worden verkocht op basis van de grootte van het scherm, ook al wordt een gedeelte van dat mooie scherm weer opgeofferd aan het knullige toetsenbordje waar je met je pennetje op kunt tikken als een specht. Daar wil ik natuurlijk niet op betrappt worden, dan lijkt ik zo dom. Alsof ik zelden teksten intyp en alleen maar informatie raadpleeg. Ik ben geen onderhoudsmonteur, ober of vakkenvuller die weinig expressiemogelijkheden nodig hebben op hun scherm; ik wil die vrijheid wel. En ik wil vooral niet voor een vakkenvuller aanzien worden natuurlijk.

Nu heb ik een redelijk perfecte Palm die het antwoord geeft op alles wat we het afgelopen decennium geleerd hebben. De invoer gaat via een klein Qwerty-toetsenbordje met heerlijke toetsjes die meedenken. Ook al raak je er vier tegelijk aan, hij registreert welke toets de meeste druk voelt en bedenkt op T9-wijze wat je waarschijnlijk bedoelt. Maar het scherm is nog steeds gevoelig, net als bij mijn eerste Palm, dus het navigeren gaat erg snel, zeker in combinatie met een vijf-richtingenknop zoals die van een normale gsm.

Af en toe doe ik een wedstrijdje met zelfbenoemde SMS/T9-kampioenen; ik win altijd. Het corrigeren van een zin, een knipplak-actie gaat met het grootste gemak op het scherm van mijn Palm. Exit Graffiti en T9. 'Qwerty rules.'

Reinder Rustema

oud nieuws

Snelle trein

Loont het de moeite om een snelle trein te ontwerpen? Het antwoord op deze vraag luidt al heel lang nee.

In 1903 vond een beroemd geworden snelheidsproef plaats tussen Lichterfelde en Zossen. Die proef toonde aan dat het mogelijk was een met elektrische bovenleiding gedreven trein met een snelheid van 214

kilometer per uur te verplaatsen. Maar de proef toonde ook aan dat 'de noodige kracht van 3000 pk buiten alle verhouding stond tot het nuttig te bereiken effect. Van later datum (1919) is de proef met een automotrice met luchtschroef. Die ging ook zo snel, maar kon niet goed genoeg remmen. Andere proeven slaagden alleen op rechte stukken en als ze bij 'stil weder werden gehouden'.

Slimme arbeiders

Levert korter werken een hogere productie op? Als je harder werkt wel. Drie kwart eeuw geleden wisten slimme arbeiders dat aan te tonen. Op hun verzoek werd een proef gehouden met een vijfdaagse werkweek. En

wat bleek? De dagproductie nam toe met ruim 25 procent en de kosten daalden met zeven procent. Daarmee hadden de arbeiders duidelijk aangetoond dat een kortere werkweek ook voor de baas voordelig is.

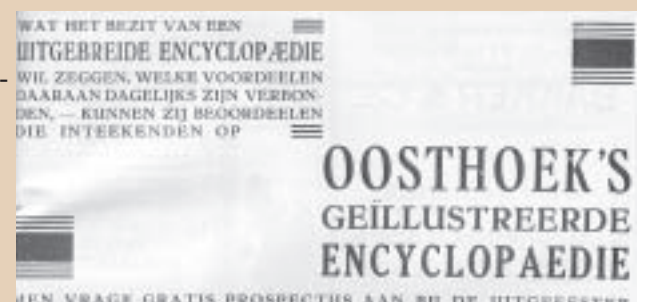
Miniaturisatie

Duizenden transistoren op een oppervlak van een paar vierkante millimeter zijn nu heel gewoon. Hoe hard het is gegaan met de miniaturisatie van elektronische onderdelen toont deze afbeelding. Dit apparaat is een manshoge zendtriode van Philips. Deze zendlamp kan een vermogen van ruim 100 kW aan de antenne afgeven. Voor de elektronici onder ons nog het technische detail dat de verzadigingsstroom van den gloei-draad 50 Ampère is.

Encyclopedie

Na de doorbraak van internet en de opkomst van zoekmachines lijkt het gedaan met de papieren encyclopedie. Toch levert een uitgebreide encyclopedie 'dagelijks voordelen' op. Daar kom je achter als je intekent, zo stelt deze advertentie van uitgeverij Oosthoek.

V/A

DEZE WEEK, 75 jaar geleden in De Ingenieur